

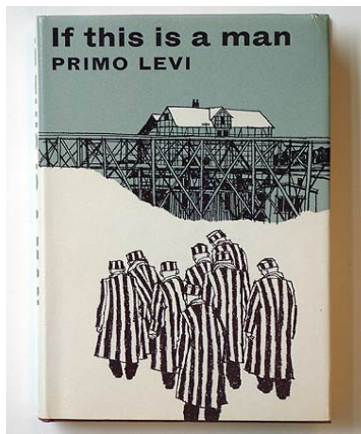


பிரமைமோ லவெயின் இலக்கிய முக்கியத்துவம் மற்றும் அவருடைய எழுத்துக்களுக்கான அங்கீகாரம் ஆகியவை, 1987 ஆம் ஆண்டு அவர் தற்கொலை செய்து கொள்வதற்கு முன்பாகவே உணரப்பட்டிருந்தது. **Umberto Eco** மற்றும் **Italo Calvino** போன்ற நவீன இத்தாலிய எழுத்தாளர்கள் பரவலாக தரெய்வந்து விட்ட அளவுக்கு பிரமைமோ லவெயின் எழுத்துக்கள் தமிழில் தரெய்வரவில்லை. வாஸ்தவத்தில் **Umberto Eco** வும் மற்றைத் **Italo Calvino** வும் லவெயின் நவீன இத்தாலிய இலக்கியத்தின் பிரதான உந்துசக்தியாகக் கருதினர். லவெயின் எழுத்துக்கள் பன்முகம் வாய்ந்தவை. சூயசரிதகைக் குறிப்புகள், நாவல்கள், சிறுகதை, கட்டுரை, கவிதை ஆகிய துறைகளில் அவர் தடம் பதித்திருக்கிறார். ஒரு இரசாயன விஞ்ஞானியாக படித்துப் பட்டம் பெற்று பணிபுரிந்த காரணத்தினால், அவரின் மொழிப்பயன்பாடு சூயப் பிரக்ஞை மிக்கதாயும் கச்சித்தன்மை கொண்டதாகவும்கிறது. அதிகபட்சமான, அவசியத்திற்கு மறைபட்ட அலங்காரமான வரிகளை அவர் எழுத்துக்களில் காண்பதற்கு முடியாது. முழுநேர எழுத்துப்பணிக் கு தன்னடைபடும் திக் கொண்டது அவருடைய அறுபதாம் வயதில் என்கிற தகவல் இன்னும் வியப்பளிக்கிறது. நவீன ஐரோப்பிய-யுத்த எழுத்தாளர்கள் வரிசையில் லவெயின் தனித்துத் தரெய்வரார். எனினும் நாஜிகள் ஏற்படுத்திய சாவும் மாகாம்களில் இருந்து தப்பித்து வளையே வந்து பின்னர் தற்கொலை செய்து கொண்ட வகையில் போலந்தின் நவீன யுத்த எழுத்தாளரான **Tadeusz Borowski** யுடன் ஒப்புமைபடும்புகிறார். ஆனால் **Borowski** யின் மொத்தப் படைப்பே **his Way For the Gas, Ladies and Gentlemen** என்ற ஒற்றை நபரில் அடங்கிவிடும்புகிறது. மேலும் **Borowski** தனது 33 வது வயதிலேயே தற்கொலை செய்து கொண்டது அவரது எழுத்து சாதனைகளை தீரென நிறுத்திவிட்டது.

லவெயின் எழுத்துக்கள் நவீனத்துவம் சார்ந்தவை என்ற போதிலும் **Holocaust Literature** எனப்படும் பரேழிவா இலக்கியம் என்ற வகைப்பாட்டில் அடங்குகிறது. பரேழிவா இலக்கியம் என்பது என்ன? அது உருவாகக் காரணங்கள் யாவை? இரண்டாம் உலகப்போரின் போது யுத்தர்களான அடியலோடு அழிக்கும் திட்டத்திற்காக ஜெர்மனியின் பல பகுதிகளில் சாவும் மாகாம்களை அமதை தார் ஹிட்லர். நான்கு மில்லியன் யுத்தர்கள் ஹிட்லரால் விஷவாயுக் கிடங்குகளில் கொல்லப்பட்டனர். லவெயின் ஒரு யுத்தர் என்பதாலும், நாஜி எதிர்ப்பு இயக்கத் தலைமற்றவைக் குழுவின் அங்கத்தினர் என்பதாலும் கதை செய்யப்பட்ட **Auschwitz** என்ற பிரபல சாவும் மாகாமுக்கக் கொண்ட சல்லப்பட்டார். அவர் ஒரு இரசாயன விஞ்ஞானி என்ற காரணத்தினால் அவரது திறன்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் நோக்கம் இருந்ததால் நாஜிகள் அவரை

விஷ்வாயுக் கிடங்கிற்கு அனுப்பவில்லை. ஹிட்லரின் சாவும் காமங்களில் உடல் வலு உள்ளவர்கள் கொஞ்ச நாட்கள் உயிரோடு இருக்கலாம். வயதானவர்கள், குழந்தைகள், வலுவற்றவர்கள் ஆகியோர் விஷ்வாயுவில் சாக வளேண்டும். கடினமான வேலை செய்ய வளேண்டும். பட்டையான கோடுபோட்ட அங்கிகளில் பனைகள் வந்து விடும். இந்தப் பனைகளை ஒழிக்க மாதத்திற்கு ஒரு முறை கைதிகளிடமிருந்து இந்த அங்கிகள் பிடுங்கப்படும். இதனால் நிர்வாணப்படுத்தப்பட்ட 28000 பண்களைப் பற்றி **Borowski This Way For the Gas, Ladies and Gentlemen** என்ற சிறுகதையில் எழுதியிருக்கிறார் **Holocaust Fiction** எனும் பரேழிவூ நாவல் 1933-1945 ஆகிய கால இடவளியில் ஐரோப்பாவிற்கு நிகழ்ந்த சீரழிவுகளைப் பதிவு செய்தது. குறிப்பாக இந்த நாவல்கள் ஹிட்லர் யுத்தர்களுக்கு ஏற்படுத்திய ஹிம்சைகளை மையப்படுத்துகின்றன.

இந்த நாவல்களின் அடியோட்டமாக இருக்கும் அம்சம் தத்துவ விசாரம். மனிதப் பரேழிவினை, பரேழிவூ இயக்கம் கட்டிச் சரியான வகையில் நியாயம் கற்பித்து சித்தரித்து விட முடியாது என்று கற்றுபவர்கள் உண்டு. இதில் சம்பந்தப்படும் வினோத, விபரீத மனிதச் செயல்களைப் படம் பிடிப்பதற்கு மொழியும், நாவல் வடிவமும் சக்தியற்றுப் போய் விடுகின்றன என்ற கருத்து சொல்லப்படுகிறது. இத்தகைய அசாதாரணமான சமூகநிலைகளில் தான் லெவி தன் நாவல்களையும் சிறுகதைகளையும் எழுதியிருக்கிறார். **Elie Wiesel** என்ற விமரிசகரின் கற்றுப்படி, "ஆஷ் விட்சில் இறந்தது வறும் மனிதன் மட்டுமல்ல, மனிதனைப் பற்றிய கருத்தாகும்" ஆகும். எனவதோன் ஜெர்மானிய தத்துவவாதியும் கலாச்சார விமரிசகருமான **Theodor Adorno** ஆஷ் விட்சுக்குப் பிறகு இலக்கியத்துக்கான சாதாரண இல்லா என்று குறிப்பிட்டார். பரேழிவூ இலக்கிய எழுத்தாளன் எதிர்ப்புக்கும் பிரச்சனை சிக்கலானது. தவிர்க்க இயலாதபடி அவன் மனிதன் குறித்த கருத்தாகத்தான் இறப்பினை எழுதுவதே வளேண்டி வருவது அதனை நிலைநிறுத்த வளேண்டிய காரணத்தால்.



ஹிட்லரின் சாவும் காமங்களில் அனுபவங்களை எழுதுவதும் அதற்கு சாட்சியமாக இருப்பதுமான பனுவான பொறுப்பினை லெவி ஏற்றுக்கொண்டார். சூயசரிதை நூல்களான **If**

this is a man, The Truce ஆகியவற்றில் மூதல் நபர் பார்வையில் சாவும் மூகாம் அனுபவங்களான எழுதியிருக்கிறார். 1945 ஆம் ஆண்டு ரஷ்யர்கள் உள்ளே நுழைந்தவுடன் ஆஷ் விட்சிலிருந்து ஜெர்மானியர்கள் தங்களிடம் ஆரோக்கியமான கதைகளை மட்டும் கட்டிக் கொண்டு தப்பித்தனர். அச்சமயம் லெவிக் கு ஏற்பட்டிருந்ததொன்றும் காய்ச்சல் காரணமாக மூகாமிலேயே விடப்பட்டார். லெவி விரும்பியிருந்தால் If this is a man நபலை இன்னும் கோரமாகவும், கோட்பாடான வகையிலும் விவரித்திருக்கலாம். லெவி அப்படிச் செய்யவில்லை. இந்நபல், அவருடன் இருந்த சக கதைகளின் இறப்பிற்கு அஞ்சலி செலுத்தும் தொனியகைக் கொண்டு வருகிறது. தாங்கள் காப்பாற்றப்படாத காரணத்தால் குற்றம் சாட்டும் மில்லியன் ஆவிகள் இந்நபலின் ஓவ்வொரு வரியிலும் நடமாட்கின்றன.

The Truce (1963) நபல் வெளிச்சம் நிரம்பியதாக இருக்கிறது. லெவி மூகாமிலிருந்து தன் சொந்த நகரான பனழ்ணய் க்குத் திரும்பிச் செல்லும் பயணத்தை விவரிக்கிறது. இந்நபலில் சற்றே தயங்கிய நம்பிக்கை தலை தடுக்குகிறது. வருடக் கணக்காக வெளி உலகத்தையே பார்த்த திராதவனுக்கு திடீர் என்று வாழ்வின் அபரிதமான காட்சிகள் கிடக்கவும் அனுபவத்தலை லெவி வாசகனும் உணரும் படிச் செய்திருக்கிறார். ஆஷ் விட்சில் லெவி ஒரு புதிய தரமத்தகைக் கற்றுக் கொள்கிறார். மற்றவர்களின் தவறுகளையும் பலவீனங்களையும் பொறுத்துக் கொள்வது தான் அது. எனவே The Truce நபலில் நல்ல திருடர்கள் மூசமான திருடர்கள், நிஜமான பலசாலி மற்றும் குண்டு மிரட்டல் மிரட்டும் பட்டி ஆகியவர்களுக்கு இடையிலான வேறுபாடுகளைத் தெளிவுபடுத்துகிறார். வீட்டு, திரும்பும் பயணத்தில் அவருடன் கட்ட வருபவர்கள் வினோதமானவர்கள். இருபது வயதான Cesare ரோமனியச் சேரியிலிருந்து வருகிறான். ஊசியின் வழியாகத் தண்ணீர் சைச் செலுத்தி மீன்களைப் பரக்க வைத்து ரஷ்யர்களை ஏமாற்றுகிறான். Cesare வளைப் பொறுத்த வர சைக் கிவிடாமல் ஏமாற்றிக் கொண்டிருப்பது ஒரு கலை. கட்டவார்த்தகைகளின் மூல உருவமாக வருபவர் வெரோனாவைச் சேர்ந்த எழுபது வயதுக் கிழவர். அவர் பெயர் Avesani. சகல மனிதர்களின் மீதும், சகல பொருள்களின் மீதும், தன் மீதும், ஓவ்வொரு நாளின் மீதும், இரவின் மீதும் புத்திகெட்ட தனமான கோபம் கொண்டவர் அவர். அவருடைய சங்கல் அறக்கூம் தொழில் மீது கட்ட அவருக்குக் கோபம் தான். யந்திரத்தனமாக அல்லாமல் இடையிடாது கட்டவார்த்தகைகளால் திட்டவார். ஒரு வித மூறமையையும், அக்கறையையும் அவரது திட்டத்தில் இருக்கும். மிகச் சரியான வார்த்தகைக்காகத் தன்னையே நிதானித்து, பிறகு திருத்திக் கொள்வார். அவர் விரும்பித் தட்டும் வார்த்தகை கிடக்காமல் போனால் அதற்கும் திட்டவார். இந்நபல் வசவூபாடும் அவசோனியின் வயலோதிகப் பதைதியக் காரத்தனத்திலும் லெவியால் ஒரு உன்னத்ததைப் பார்க்க முடிகிறது. நாடகத்தில் பெரும் ஈடுபாடு கொண்ட Dusk என்ற புனைப்பெயருடன் ஜெயிலுக்கும் நாடக மடேகைக்கும் இடையே அலைந்து திரிந்து வருகிறான் மற்றொரு பாத்திரம். மூகாமில் மாட்டிக் கொண்ட பிறகும் அவனுக்கு நாடக மடேகை எது நிஜவாழ்க்கையை எது எனப் பிரித்தறிவதில் சிரமம் இருக்கிறது.

If not now When (1982) என்ற நாவலின் தலைப்பு இரண்டாம் உலகப் போர்க்காலத்திய எதிர்ப்பு இயக்கப் பாடல் வரி ஒன்றிலிருந்து எடுக்கப்பட்டதாகும். மூந்தையே இரண்டு நபல்களைப் போன்றே இதுவும் வலுவான தகவல்களின் அடிப்படையில் அமர்ந்திருக்கிறது. ஹிட்லருக்கு எதிரான கிழக்கு ஜரோப்பிய யுத்த எதிர்ப்புக் குழுவின்

அணுபவங்களை இந்த நாவல் மறுகட்டுமானம் செய்கிறது. இந்தக் குழுவினரின் வரலாற்றுப் பின்னணிக் குவணேடிய அளவு தகவல் அளிப்பு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. இரூப்பினும் வறும் ஆவணங்களில் உலவும் பெயர்களுக்கு ரத்தமும் சதயைம் அளித்திருப்பது லவியின் எழுத்து மதேமை.

பேர் மற்றும் சாவு மூகாம்கள் தொடர்பான இந்த நூல்களில் ஒருவித வலியின் தீ விரம் உணரத்தக்கதாய் இருக்கிறது. சில விவரணைகள் பீ தியட்டுவனவாகவும் மனதகை கலங்கச் செய்யக் கூடியதாகவும் உள்ளன. ஆனால் இவற்றில் சூயசரிததை தன்மகையையும், நாவலின் அம்சங்களையும் வறூபுடது மூடியாத அளவுக்கு லவியி கலந்திருக்கிறார். சில விமரிசகர்கள் இந்தக் கலப்பினை ஒரு குறையாகச் சூட்டிக் காட்டி இரூக்கின்றனர். மனித தன்மையற்ற பேர் கால அணுபவங்களைக் கவனத்தில் பதித்து வதைது பின்னர் நீண்ட வருடங்கள் கழித்து மீண்டும் நினவைபுடதுதி இந்த நூல்களில் பதிவு செய்த தன்மலம், லவியி வரலாற்றின் சாட்சியக் காரர்களில் ஒருவராக ஆகிறார். மலூம் இந்த அணுபவங்களை எழுதாமல் இரூக்க மூடியவில்லை-அவற்றை எழுத வணேடிய கட்டாய உணர்வு தனக்குள் ஏற்பட்டது என்றும் கூறிப் பட்டிருக்கிறார். சூயசரிதகை கூறிப்புகளை எழுதியபுது அந்த அணுபவத்தின் மலம் அவருக்குப் பொருந்தக் கூடிய நாவல் வடிவத்தையும் கதை சொல்லும் முறையையும் கண்டுகிட்டுக் கொண்டார்.

லவியின் நூல்களில் தனிப்பட்ட கவன ஈர்ப்பினபைப் பெற்றது அவருடைய **The Periodic Table (1975)**. இந்த நூல் அவரது நூல்களிலேயே மிகவும் அந்தரங்கமானது என்று கூறலாம். நாவலுக்கான மலப்பொருள் லவியின் சூயசரிததை என்ற பதிலும், கதை சொல்பவர் லவியாக இரூப்பினும், புத்தகம் கட்டமைக்கப்பட்டிருக்கும் விதம் கவித்துவமானதாய் இருக்கிறது. இந்தக் காரணத்தினால் பிற நினவைக்குறிப்பு நூல்களிலிருந்தும் அவற்றின் சம்பிரதாய வளிப்புடது முறைகளிலிருந்தும் **The Periodic Table** பெரிதும் வறூபுகிறது. நாவலின் நிகழ்ச்சிகள் பரந்து பட்ட அளவில் கால ஓழுங்கினை அணுசரிக்கின்றன. பிரதான விவரணையை மீன்று கனவூத் தன்மையான (**Fantasy**) விவரிப்புகள் அல்லது கதைகள் கூறக்கூடுகின்றன.

நாவல் 21 அத்தியாயங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு அத்தியாயத்திற்கும் ஒரு தனிமத்தின் (**element**) பெயர் தரப்பட்டுள்ளது. **Argon** என்ற தனிமம் முதல் அத்தியாயமாகவும், **Carbon** என்ற தனிமம் மூடிவூ அத்தியாயமாகவும் அமரை திருக்கிறது. நாவல் மூக்கியப்படுத்தும் காலம் 1930க்கும் 1940க்கும் இடப்பட்ட வருடங்கள். இரூப்பினும் முதல் அத்தியாயம் மிகவும் பின்னகைகி வந்து லவியின் 19நூற்றாண்டு முன்னகைகளைப் பற்றிக் கூறுகிறது. முன்னகைகிச் சனென்று 1970களின் நவீனத்துவத்தையும் துடுகிறது. **Argon** எனும் வாயு, ரசாயன மாறுதலுக்கு உட்படாத, தன்பாட்டுக்கு இரூக்கக் கூடிய தனிமம். வறூ எந்தத் தனிமத்துடனும் ரசாயனச் சரேக்ககைக்கு உட்படாதது. இறந்து பனை தன் முன்னகைகளைப் பற்றி இந்த அத்தியாயத்தில் லவியி நினவை கூர்கிறார். ஓரே நரேத்தில் இந்த அத்தியாயம் யுதக் கலாச்சாரத்திற்கு ஒரு மூகவூரையாகவும், வழக்கில் இரூக்கும் பல எபிரயேசு

சொற்களாகக் கான அர்த்த விளக்கம் கொண்ட அகராதியாகவும் அமர்த்துள்ளது.

ஒரு உன்னதமான நாவலை உன்னதமற்ற காரணங்களாகவும் படிக் கலாம் என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாக Zinc (துத்தநாகம்) அத்தியாயத்தில் வருகிறார் ரீட்டா என்ற பெண்பாத்திரம். லெவியின் வகுப்பிலேயே ரசாயனம் படிக் கும் அவளும் Thomas Mann இன் Magic Mountain நாவலை வதை திருக்கிறார். ஆனால் அந்த நாவலின் தத்துவார்த்த மனிதத்தடேல்கள், வாழ்வு பற்றிய விசாரங்கள் அடங்கிய விவாதப் பகுதியைப் படிக் காமல் அதில் வரும் பாத்திரங்கள் இருவரின் காதல் எவ்வளவு துரம் புகுகிறது என்பதில் கவனம் செலுத்துகிறார். துத்தநாகம் என்னும் தனிமம் கவர்ச்சியற்ற சாம்பல் நிறம் கொண்டது. அதன் உப்புகள் நிறமற்றவை. அது சலிப்புடக்கபுடிய உலகம்.

Lead (காரீ யம்), Mercury (பாதரசம்), Titanium(டட்டானியம்) ஆகிய மின்று அத்தியாயங்கள் தம்மளவில் நிறைவுபற்ற Fantasy களாக, பிரதான நாவலின் ஓட்டத்தில் குறுக்கிடுகின்றன. இந்தப் பகுதிகள் சாய்வான எழுத்துக்களில் அச்சிடப்பட்டிருப்பது விவரணைப் பகுதியில் அவற்றைப் பிரித்துக் காண உதவுகிறது. Sulphur (கந்தகம்), என்ற சிறிய அத்தியாயத்தில் வரும் கஹயக்ஷஹ என்ற பாத்திரத்திற்கு லெவி, கவனத்தை ஈர்க்கும் அளவு உயிரோட்டம் தந்திருக்கிறார். கந்தகச் சிளையில் இரவு விபட்ட வேலை செய்யும் Lanza எல்லா இயந்திரங்களையும் இயக்கிவிட்டு, ஒரு சிகரெட்டைப் பற்றுவகைக் கும் நேரம் கந்தகச் சிளையை வெடித்து விடும் என்ற அபாய அறிவிப்பை மீட்டர்கள் காட்டுகின்றன. தொழிற்சாலையில் வறூ எவரூமே இல்லலை. உதவிக் குத்தீ யண்பைப்பவர்களாகக் கப்பிடுமூன் கந்தகம் வெடித்துத் தறித்து விடும். Lanzaவும் உயிரோடு இருக்க மாட்டான். பரோபத்து நேரத்தில் சில சமயம் கிடத்தை விடும் மனத்தெளிவினை வதை து காரணத்தகை கண்டிபித்து, சிளையை வெடிப்பதை தவிர்த்து விடுகிறான். காலையில் தன் விபட்ட முடிந்தது கிளம்பும் போது தனது சாகசத்தையாரிடமாவது சொல்ல வேண்டும் போல் அவனுக்குத் தோன்றுகிறது. ஆனால் அவன் சொல்வதில்லை.

நாவலில் சற்றே இளைப்பாறுதல் தருகிறது Nitrogen அத்தியாயம். மலேம் லெவியின் நகைச்சுவை உணர்வும் இதில் வளையப்படுகிறது. லிப்டிக் தயாரிக் அவசியமான Alloxan எனும் ரசாயனப்பொருள் நடை ரஜன் குடும்பத்தசைச் சேர்ந்தது. மனிதனைப் பொறுத்தவரை நடை ரஜனை Uric அமிலமாக மீத் திரத்தில் வளையறேறுகிறான். Uric அமிலத்தரைசாயன முறையில் உட்பைபுதன் மீலம் Alloxan ஐ அடையலாம். ஆனால் அது அவ்வளவு எளிய காரியமல்ல. தாவரங்கள்கும் விலங்குகள்கும் நடை ரஜன் காற்றின் வழியாக வந்து சேர்கிறது. விலங்குகளையும் தாவரங்களையும் உண்ணுவதால் மனிதனின் உடலில் சேர்கிறது. மீத் திரத்தில் யூரிக் அமிலமாக வளையறேறுப்படுகிறது. Alloxan ஐ மனித மீத் திரத்திலிருந்து பிரித்தெடுப்பது கடினம். மனிதனைப் போல கழிவு சூத்தம் செய்யும் காரியத்திற்கு தண்ணீர் ரைப்பயன்படுத்த முடியாத பறவகைகளும் பாம்புகளும் யூரிக் அமிலத்தரை திண்மயான பொருளாக எச்சத்தில் வளையறேறுகின்றன. பெண்களின் உதடுகளை அழகாகக் கபுடிய லிப்டிக் கின் ஓட்டும் பொருள் மலபைபாம்புகள் மற்றும் கழிகளின் எச்சத்திலிருந்து எடுக்கப்படுகிறது என்கிற

தகவல் சிரிப்புட்டுவதாக இருக்கிறது. அசிங்கத்திலிருந்து அழகு-இதுதான் நடைரஜன் சொல்லித் தரும் பாடம். கட்சை அத தியாயமாக Carbon வருவது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கிறது. கார்பனின் ஒற்றை அணுவைப் பற்றிய தியானமாக, கவிதையாக அமர்த்து நாவலுக்கு அழகுத்தமான முடிவினைத் தருகிறது.

The Wrench (1978) நாவல் ஒரு கப்பல் தளவாட கட்டுமான என்ஜினீயரைப் பற்றியது. அவன் பெயர் **Faussone**. அவன் மலமாகத்தான் கதை சொல்லப்படுகிறது. கதையைக் கடைபவர் லெவி/ வாசகனாக இருக்கலாம். உலகத்தின் அனைத்துத் துறைமுகங்களையும் **Faussone** பார்த்திருக்கிறான். அவற்றில் வலை செய் திருக்கிறான். வறூபட்ட பிரதேசங்களையும், மனிதர்களையும் மொழிகளையும் அறிந்தவன். எனவே **Faussone** ஐப் பொருத்தவரை பிறந்த இடத்திலேயே இருந்து விடுவதென்பது "இரூம்பில் ஆன்மலகை காம பினை உறூஞ்சுவது போன்றது" (**The Wrench**) ஆகும். கதையின் விவரணை **Faussone** இன் பச்சு நடையை ஒட்டி எழுதப்பட்டிருப்பதால் வாசகன் விவரணைக் கரலுடன் நரூங்கி அனுபவம் கொள்ள முடிகிறது. அவனது கோர்வையற்ற கதை சொல்லலை, **Faussone** இடவைட்ட அனுமதிப்பதில்லை. சில தளெிவூபுத்தும்களே விகளை மாத் திரம் அனுமதிக்கிறான். கதையைக் கடைக்கும் லெவிக் குநீண்ட தனிமொழியை (**Monologue**) கடைபது போல இருக்கிறது. அவன் ஒரு எழுத்தாளனோ அல்லது சிந்தனையாளனோ இல்லலை என்றாலும் **Faussone** க்கு தனது தனிமனித அருகதையைப் பற்றிய அடிப்படையான களே வியும் சந்தகேமும் வந்து விடுகிறது. இத்தகைய களே விகளே எழுத்தாளனுக்கு வருவது உண்டா என்று அவன் லெவியைக் கடைக்கிறான். வலை செய்யும் முறையிலும் அதன் சிரமங்களிலும் எழுத்தாளனையும் தளூழில் நூட்பனையும் ஒப்புமைபுட்புத்த இயலாது என்கிறார் லெவி. தளூழில் நூட்பன் செய்யும் பிசகுகள் உடன்பியாகவே அவனையும் அவனைச் சூற்றி உள்ளவர்களையும் விபத்து வடிவில் பாதிக்கும். எழுத்தாளனின் பிசகுகளை காகிதம் பொறுத்துக் கொள்ளும். ஆயினும் முடிவூப்பொரூள் வாசகனிடம் சரூமப் பொழுது வாசகன் மன்னிக் கமாட்டான். **Faussone** விவரிக் கும் அவனது இந்திய அனுபவங்கள் சுவாரஸ்யமானவை. இந்தியர்கள் ஆங்கிலேயர்களை விட நன்றாகவும் தளெிவாகவும் ஆங்கிலம் பச்சைக் கட்டியவர்கள், ஐரூபியர்கள் அளவூக்கே புத்திசாலிகள், இந்தியப் பணைகள் மிகவும் அழகானவர்கள் என்கிறான் **Faussone**.

லெவியின் கூறிப்பட்டத்தக்க சிறுகதைகள் **The Moments of Reprieve (1981)** என்ற நூலில் தளூகூக் கப்பட்டுள்ளன. இக்கதைகளில் பரூமப் பாலானவை ஆஷ் விடசின் அனுபவங்களை மலபப் பொரூளாகக் கொண்டிருப்பதால் ஒரு வித இரூக்கமும், சகோகமும் சாமபல் வளெிர்தன்மையும் கொண்டிருக்கின்றன. லெவியின் கதை சொல்லும் திறனால் மிக ஈர்ப்புடையதாய் ஆகின்றன. ஆஷ் விடஸ் சாவூமூகாமில் சந்தித்த தினூசான கதைகள், வார்டர்கள் இதில் நூணூக் கமாக்கப் படம் பிபிக் கப்பட்டுருக்கின்றனர். **The Gypsy, The Cantor and the Barracks Chief, The Juggler** ஆகிய கதைகள் கூறிப்பட்டப்பட்ட வணேபியவை. **Story of a Coin** என்ற தலைப்பிலானது கதை மீறும் கதை (**Metafiction**) வகையைச் சரூந்தது.

The Sixth Day an Other Tales என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பு 1920ஆம் ஆண்டுவரையில் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வளையிடப்பட்டது. Stories Naturalis என்ற இதாலிய தலைப்பில் 1966வருந்து 1977வரை எழுதப்பட்டவை. இதில் இடம்பெறும் கதைகள் Futuristic ஆனவை. 21ஆம் நூற்றாண்டு அனுபவங்களையே கருகின்றன. அறிவியல் பின்னணியும், லவெவியின் ஆணித்தரமான தொழில்நுட்பத் தகவல்களும் கதைகளின் நம்பகத்தன்மையைக் காப்பாற்றுகின்றன. வாசகன் ஏமாற்றப்படாவதில்லை. இந்தக் கதைகளையே மாத் திரம் லவெவி Damiano Malabaila என்ற புனைப்பெயரில் வளையிட்டார் என்பது கவனிக்கப்பட வேண்டிய விஷயம். இன்று கம்ப்யூட்டர் உலகில் Virtual Reality என்று அழைக்கப்படும் விஷயத்தை அடிப்படையாக வைத்து 1970களிலேயே லவெவி The Retirement Fund என்ற சிறுகதையை எழுதிவிட்டார். இக்கதைகளில் தரிவது லவெவியின் மறுபக்கம்.

லவெவியின் கவிதைகளை Major Poetry என்று சொல்ல முடியாவிட்டாலும், இருபதாம் நூற்றாண்டு ஐரோப்பிய கவிதையில் முக்கிய இடத்தைப் பெறத் தகுதி வாய்ந்தவை. சிறுகதையிலும், நாவலிலும் எழுதித் தரிவித்துவிட இயலாது என லவெவி நம்பிய உணர்வுகளும் உருவங்களும் கவிதையாக வளையிட்டு காண்கின்றன. லவெவி உயிரூடன இருந்தபோதே Shema என்ற கவிதைத் தொகுதி வளையி வந்தது. 1988இல் லவெவியின் தொகுக்கப்பட்ட கவிதைகளை Faber&Faber என்ற வளையிட்டு நிறுவனம் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பில் வளையிட்டது. லவெவியின் கவிதைகள் மிகவும் நுட்பமானவையாக வாசகனாகுத் தரிந்தாலும் தனக்காக கவிதைத் தொழில்நுட்பம் பற்றி அதிகம் தரியாது என்று கருதியிருக்கிறார் லவெவி. அவர் கவிதைகளை அவரது தரக்கரீ தியான நனவமனம், விநோதம் எனக் கருதியிருப்பதாக எழுதுகிறார். எல்லாக் கவிதைகளும் முதல்நபர் பார்வையில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. தாவரங்கள் (கள்ளிச் செடி), பிராணிகள் (நத்தை), பறவைகள் (கடல் காக்கை), அசுதேனப் பொருட்கள் (உடைந்து போன படகு) ஆகியவை இவற்றில் பிரதான சித்தரிப்பு பெறுவது மட்டுமின்றி, டப்ளன் ஹப் போன்ற வரலாற்று நாயகர்களும் இடம்பெறுகின்றனர். மனிதனின் பிபிவாதமான நம்பிக்கை, மனிதப் பொறுமையை, வரையக்கியம் போன்ற தன்மைகள் இக்கவிதைகளின் ஊடாகச் சித்தரிக்கப்படுகின்றன. வறும் புகைப்படத்தன்மான பதிவாக்கல் முறையிலிருந்து வறும்புட்டு ஸ்தூலப் பொருட்களும் பிராணிகளும் மனிதத்துவம் பெறுகின்றன. ரொமாண்டிக் தன்மையை முற்றிலும் தவிர்த்து சற்றே உறுத்தக் கருதிய வகையில் கவிப் பொருளையே பயன்படுத்தி இருக்கிறார். மதுதூச் சிப்பி ((Pearl Oyster) (Collected Poems) பற்றிய கவிதையும் கள்ளிச் செடி (Agave) அதே நூல் பக். 59) பற்றிய கவிதையும் இதற்கான எடுத்துக்காட்டுகள்.

1989இல் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பில் வளையிவந்த லவெவியின் Other People's Trades என்ற கட்டுரைத் தொகுதியை இங்கு குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. இக்கட்டுரைகளின் வழியாக லவெவி, இலக்கிய கலாச் சாரத்தையும், அறிவியல் கலாச் சாரத்தையும் இணக்கி்கிறார். பிறமனிதர்களின் தொழில்கள் என்ற தலைப்பும் பொருத்தமாக இருக்கிறது. ரசாயன விஞ்ஞானியான லவெவி பட்டாம் பிச்சிகளையும் பற்றி எழுதும் போது Lepidopterist எனும் பட்டாம் பிச்சி ஆய்வானின் எல்லைகளிலும், The Scribe என்ற கட்டுரையில் Word Processor பற்றிய தன் அனுபவங்களை எழுதும் போது கம்ப்யூட்டர் நிபுணர்களின் எல்லைகளிலும், The Skull and the Orchid இல், மனோவியல் பகுப்பாய்வு வானின் (Psychoanalyst) எல்லைகளிலும் பிரவசேம் சயி்கிறார். இவை வறும்

அறிவியல் வாதி எழுதிய கட்டுரை இல்லை எனப் பதற்கு கட்டுரைகளை இடவைட்டும் இலக்கிய மறையாளர்கள் சான்றாகின்றன. பெரும்பாலான கட்டுரைகளில் பெயர்ச் சொற்களின் ஆதிகமத்தை அடியொட்டிக் கண்டு பிடிப்பதால் மொழியியல் வல்லுனரின் (Philologist) எல்லைகளிலும் நுழைகிறார் லெவி. வானவியல் மனிதனின் பறத்தல் குறித்த ஆவல், கலஞ்சுரங்கள் ஏன் எழுதுகிறார்கள் போன்ற விஷயங்களும் இவற்றில் விவாதிக் கப்பட்டுள்ளன. கட்டுரைகள் விஷயகனம் மிகுந்து காணப்படுகின்றன, லெவியின் மொழிநடை தள்ளியதாக இருக்கிறது. ஒரு எழுத்தாளன் பழக்கத்தின் காரணமாக எழுதும் போது எவ்வாறு அவன் தன்னதை தானே பிரதி எடுத்து வீணாய்ப் போகிறான் எனப் பதிக் குறிப்பிடுகிறார். கடன் அடைய்பதற்காகப் பணம் பெற்று பால்ஸாக் எழுதியதை லெவி கண்டிக் கவில்லை. ஆனால் பணத்தலை மட்டுமே குறியாக வைத்து எழுதுவது ஒரு எழுத்தாளனை நீர்த்துப் போகச் செய்யும் என்கிறார். எஸ்ரா பவுண்டின் (Ezra Pound) கவிதைகளின் புரியாத தன்மையைக் கண்டிக்கிறார். Paul Celan (1920-1970)எனும் நவீன ஜெர்மானியக் கவிஞரின் புரியாத தன்மையையும் அலசுகிறார். காரணங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளும்படி இருக்கின்றன. Aldous Huxley என்ற நவீன ஆங்கில நாவலாசிரியரிடம் ஒரு இளஞ்சுன “எழுத்தாளன் ஆவது எப்படி” என்று கேட்டபோது, இரண்டு பின்னக் கூட்டிகளை வாங்கி வந்து அவற்றின் இயக்கங்களை உற்று கவனித்து பிறகு விவரித்து எழுதச் சொன்னார். லெவியே இலக்கியவாதிகள் Nature மற்றும் Scientific American போன்ற உயர்தர அறிவியல் சஞ்சிகைகளைப் பதிக் கச் சொல்லி சிபாரிசு செய்கிறார். இப்பத்திரிகைகளில் வளையரும் கட்டுரைகளில் “ஒரு புதிய விதமான எழுத்து முறையின் கவிதைகள்” எழுத்தாளனுக்குக் கிடக்கக் காத்திருக்கின்றன என்பதுதான் அவர்தரும் காரணம். The Irritable Chess Players என்ற கட்டுரையில் சதுரங்க ஆட்டக் காரணையும் கவிஞ்சுனையும் ஒப்புமையுடையது, இருவருமே பாதுகாப்பற்றவர்கள். ஒவ்வொரு நகர் வினையும் கவனமாக நகர்த்த வேண்டியவர்கள் என்கிறார். எல்லா இலக்கியவாதிகளும் இப்படிச் சிந்திக்க முடிகிறவர்களா என்பது சந்தேகம்தான்

நன்றி: <http://brammarajan.wordpress.com/>